

LVII.

Betænkning

over

Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i og Tillæg til de nu-gældende Regler for den kommunale Beskatning.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 27. Februar 1920).

Efter Lovforslaget skal de foreslaaede nye Ligningsregler anvendes ved Ligningen for Skatteaaret 1920—21. Da man allerede omkring i Kommunerne har paabegyndt at lægge denne Ligning, er det nødvendigt — om denne Bestemmelse fastholdes —, at Lovforslaget i Løbet af faa Dage bliver gennemført. Under disse Omstændigheder kan der ikke blive fornøden Tid for Udvalget til nogen indgaaende Prøvelse af Lovforslagets forskellige Bestemmelser. Deraf maa følge, at der udvises Forsigtighed med Hensyn til at foretage Forandringer i det bestaaende.

Hele Udvalget kan dog tiltræde, at Grænserne for de Indtægter, der er undergivne Ligningsmyndighedernes frie Skøn, løftes, og Udvalget med Undtagelse af det konservative Folkepartis Repræsentanter kan tiltræde Lovforslagets Bestemmelser desangaaende, nemlig at Skønsgrensen for Landkommunernes Vedkommende forhøjes fra 800 Kr. til 1 000 Kr. og for Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende fra 1 000 Kr. til 1 300 Kr., medens det konservative Mindretal vil have den sidstnævnte Bestemmelse gjort gældende

ogsaa for de Landkommuner, hvor der ikke anvendes Kildeartsbeskatning. — Udvalget kan ogsaa tiltræde, at der indføres et Børnefradrag paa 200 Kr. for hvert Barn under 15 Aar. Men da et saadant Børnefradrag vil medføre en betydelig Forrykkelse af Ligningsforholdene i Kommunerne, har der ikke i Udvalget kunnet opnaas Enighed om samtidig at gaa med til en saa betydelig Forhøjelse af Fradrags- og Tillægsprocenten, som indeholdes i Lovforslaget. Et *Flertal* (Udvalget undtagen Oluf Jensen, J. Chr. Møller og Piper) foreslaar derfor ved Ændringsforslag Nr. 1 til § 1, at Fradragsprocenten skal sættes til 70 og Tillægsprocenten, hvor der er Kildeartsbeskatning, til 30 og, hvor der ikke er Kildeartsbeskatning, til 40. Med disse Fradrags- og Tillægsprocenter — i Forbindelse med Børnefradraget — mener Flertallet, at der aabnes Adgang for Kommunerne til at kunne indføre en endog stærkere Stigning af Skatteskalaen, end der kunde indføres enten efter „Den danske Købstadforening“s eller efter „De samvirkende Sogneraadforeninger“s om disse Forhold